

CONVENȚIE CIVILĂ PRIVIND CORUPȚIA
Strasbourg, 4.XI.1993

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei, celelalte state ale Comunității Europene, semnatare ale prezentei Convenții,

Considerând că scopul Consiliului Europei este realizarea unei uniuni mai strânse între membrii săi,

Conștiente de importanța întăririi cooperării internaționale în lupta împotriva corupției,

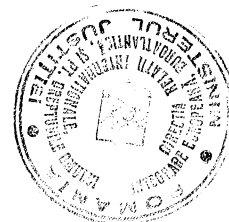
Subliniind faptul că, corupția reprezintă o amenințare gravă pentru supremația dreptului, a democrației și a drepturilor omului, echității și justiției sociale, împiedică dezvoltarea economică și pune în pericol funcționarea corectă și echitabilă a economiilor de piață;

Recunoscând consecințele negative ale corupției asupra persoanelor, întreprinderilor și statelor, precum și asupra instituțiilor internaționale;

Convinse de importanța contribuției dreptului civil la lupta împotriva corupției, mai ales prin facilitarea unei despăgubiri echitabile a persoanelor care au suferit o pagubă;

Reamintind concluziile și rezoluțiile Conferințelor miniștrilor europeni ai justiției a 19-a (Malta, 1994), a 21-a (Republica Cehă, 1997) și a 22-a (Moldova, 1999);

Ținând seama de Programul de acțiune împotriva corupției adoptat de Comitetul Miniștrilor, în noiembrie 1996;

Ținând, de asemenea, seama de studiul referitor la posibilitatea elaborării unei convenții asupra acțiunilor civile pentru repararea pagubelor rezultând din fapte de corupție, aprobată de Comitetul Miniștrilor, în februarie 1997;

Luând în considerație Rezoluția (97) 24 cu privire la cele 20 de principii directe în lupta împotriva corupției, adoptată de Comitetul Miniștrilor în noiembrie 1997, cu prilejul Sesiunii 101, Rezoluția (98) 7 cu privire la autorizarea creării Acordului parțial și lărgit pentru stabilirea "Grupului de state împotriva corupției - GRECO", adoptată de Comitetul Miniștrilor în mai 1998, cu prilejul Sesiunii sale 102, și Rezoluția (99) 5 pentru înființarea GRECO, adoptată la 1 mai 1999;

Reamintind Declarația finală și Planul de acțiune adoptat de șefii de stat și de guvern din Consiliul Europei cu prilejul celei de-a doua Reuniuni la vârf de la Strasbourg, din octombrie 1997,

Au convenit asupra celor ce urmează:

Capitolul I - Măsuri care urmează să fie luate la nivel național

Articolul 1 - Obiect

Fiecare parte prevede în dreptul său intern mijloace eficiente în favoarea persoanelor care au suferit o pagubă rezultând dintr-un act de corupție cu scopul de a le permite să-și apere drepturile și interesele, inclusiv posibilitatea obținerii de daune-interese.

Articolul 2 - Definiția corupției

În accepțiunea prezentei Convenții, prin "corupție" se înțelege faptul de a solicita, a oferi, a da sau a accepta, direct sau indirect, un comision ilicit sau un alt avantaj necuvenit sau promisiunea unui astfel de avantaj necuvenit care afectează exercițiul normal al unei funcțiuni sau comportamentul cerut beneficiarului comisionului ilicit sau avantajului necuvenit ori promisiunii unui astfel de avantaj necuvenit.

Articolul 3 - Repararea prejudiciilor

1. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că persoanele care au suferit un prejudiciu rezultând dintr-un act de corupție dispun de o acțiune în vederea obținerii reparației integrale a acestui prejudiciu.

2. Această reparație se poate referi la pagubele patrimoniale deja suferite, câștigul nerealizat și prejudiciile nepatrimoniale.

Articolul 4 - Responsabilitatea

1. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că pentru ca prejudiciul să poată fi reparat trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

I. pârâțul a săvârșit sau a autorizat actul de corupție sau a omis să ia măsurile potrivite pentru prevenirea actului de corupție;

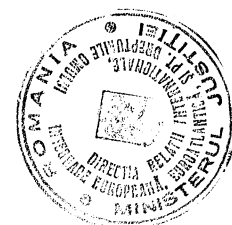
II. reclamantul a suferit o pagubă; și

III. există o legătură de cauzalitate între actul de corupție și prejudiciu.

2. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că, dacă mai mulți pârâți răspund pentru prejudiciul rezultând din același act de corupție, ei vor răspunde în solidar pentru acesta.

Articolul 5 - Responsabilitatea statului

Fiecare parte prevede în dreptul său intern proceduri corespunzătoare care să permită persoanelor ce au suferit un prejudiciu rezultând dintr-un act de corupție comis de unul din funcționarii săi publici în exercițiul funcțiilor sale, să ceară să fie despăgubiți de către stat sau, în cazul în care partea nu este un stat, de către autoritățile competente ale acestei părți.

Articolul 6 - Vinovăție concurentă

Fiecare parte prevede în dreptul său intern că repararea prejudiciilor poate fi redusă sau eliminată ținând seama de circumstanțele dacă reclamantul a contribuit, din vina sa, la producerea prejudiciului sau la agravarea lui.

Articolul 7 - Termene

1. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că acțiunea în repararea prejudiciului se prescrie la expirarea unui termen de cel puțin trei ani socotiți din ziua în care persoana care a suferit un prejudiciu a avut cunoștință sau ar fi trebuit în mod normal să aibă cunoștință de prejudiciu sau de actul de corupție sau de identitatea persoanei responsabile. Totuși, această acțiune nu va putea fi exercitată după expirarea unui termen de cel puțin zece ani socotiți de la data la care actul de corupție a fost comis.

2. Dreptul părților care reglementează suspendarea și întreruperea termenelor se aplică, după caz, termenelor prevăzute în paragraful 1.

Articolul 8 - Valabilitatea contractelor

1. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că orice contract sau orice clauză a unui contract al cărui obiect este un act de corupție sunt lovite de nulitate.

2. Fiecare parte prevede în dreptul său intern că orice contractant al cărui consimțământ a fost viciat de un act de corupție poate cere tribunalului anularea acestui contract, fără prejudicierea dreptului său de a cere daune-interese.

Articolul 9 - Protecția salariaților

Fiecare parte prevede în dreptul său intern o protecție adecvată împotriva oricărei sancțiuni nejustificate față de salariații care, de bună credință și pe bază de suspiciuni legitime, denunță faptele de corupție persoanelor sau autorităților responsabile.

Articolul 10 - Stabilirea bilanțului și verificări de conturi

1. Fiecare parte ia măsurile necesare în dreptul intern pentru ca, conturile anuale ale societăților să fie stabilite clar și ca acestea să dea o imagine fidelă asupra situației financiare a societății.

2. În scopul prevenirii actelor de corupție, fiecare parte prevede în dreptul său intern ca persoanele însărcinate cu controlul conturilor să asigure că conturile anuale prezintă o imagine fidelă a situației financiare a societății.

Articolul 11 - Obținerea probelor

Fiecare parte prevede în dreptul său intern proceduri eficiente pentru culegerea de probe în cadrul unei proceduri civile consecutive unui act de corupție.

Articolul 12 - Măsuri conservatorii

Fiecare parte prevede în dreptul său intern măsuri judiciare conservatorii în vederea apărării drepturilor și intereselor părților în cursul procedurii civile consecutive unui act de corupție.

Capitolul II - Cooperarea internațională și continuitatea punerii în aplicare

Articolul 13 - Cooperarea internațională

Părțile cooperează eficient în problemele referitoare la procedurile civile în cauzele de corupție, mai ales în ceea ce privește notificarea actelor, obținerea de probe în străinătate, competența, recunoașterea și executarea hotărârilor străine și cheltuielile, în conformitate cu dispozițiile instrumentelor internaționale pertinente referitoare la cooperarea internațională în materie civilă și comercială la care ele sunt părți, precum și a celor din dreptul lor intern.

Articolul 14 - Continuitate

Grupul de state împotriva corupției (GRECO) asigură continuitatea punerii în aplicare a prezentei Convenții de către părți.

Capitolul III - Clauze finale

Articolul 15 - Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție este deschisă, spre semnare, statelor membre ale Consiliului Europei, statelor care nu sunt membre ce au participat la elaborarea sa, precum și celor din Comunitatea Europeană.

2. Prezenta Convenție va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

3. Prezenta Convenție va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni după data la care patrusprezece semnatori își vor exprima consimțământul de a fi parte la Convenție, conform dispozițiilor paragrafului 1. Un semnatar care nu este membru al Grupului de State împotriva Corupției (GRECO) în momentul ratificării, acceptării sau aprobării, va deveni automat în ziua intrării în vigoare a prezentei Convenții.

4. Pentru orice semnatar care își va exprima ulterior consimțământul de a fi parte la Convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni după data exprimării consimțământului său de a fi parte la Convenție conform dispozițiilor paragrafului 1. Orice semnatar care nu este membru al Grupului de State împotriva Corupției (GRECO) în momentul ratificării, acceptării sau aprobării va deveni automat în ziua intrării în vigoare a prezentei Convenții în ce-l privește.

5. Modalități speciale de participare a Comunității europene la Grupul de State împotriva Corupției (GRECO) vor fi determinate potrivit necesităților, de comun acord cu Comunitatea europeană.

Articolul 16 - Aderarea la Convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea, după consultarea părților la Convenție, să invite orice stat care nu este membru al Consiliului Europei și nu a participat la elaborarea sa, să adere la prezenta Convenție printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută la articolul 20.d a Statutului Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților părților având dreptul de a face parte din Comitet.

2. Pentru orice stat care aderă, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni după data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei. Orice stat care aderă va deveni automat membru al GRECO, dacă nu este deja în momentul aderării, în ziua intrării în vigoare a prezentei Convenții în ce-l privește.

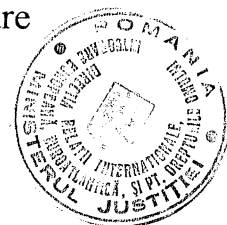
Articolul 17 - Rezerve

Nici o rezervă nu este admisă la dispozițiile prezentei Convenții.

Articolul 18 - Aplicare teritorială

1. Orice stat sau Comunitatea europeană va putea, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să desemneze teritoriul său ca fiind unul din teritoriile cărora li se va aplica prezenta Convenție.

2. Orice parte va putea, în continuare, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei Convenții la orice alt teritoriu desemnat în declarație. Convenția va intra în vigoare pentru acest teritoriu în prima zi a lunii care

urmează expirării unei perioade de trei luni după data primirii respectivei declarații de secretarul general.

3. Orice declarație făcută în baza celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificare adresată secretarului general. Retragera va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni după data primirii respectivei notificări de secretarul general.

Articolul 19 - Relații cu alte instrumente și acorduri

1. Prezenta Convenție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor decurgând din instrumente internaționale multilaterale privind probleme speciale.

2. Părțile la Convenție vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale referitoare la problemele reglementate de prezenta Convenție, cu scopul de a completa sau întări dispozițiile acesteia sau pentru a facilita aplicarea principiilor pe care le consacra sau, fără prejudicierea obiectivelor și principiilor prezentei Convenții, să se supună unor reguli în materie în cadrul unui sistem special care este obligatoriu în momentul deschiderii spre semnare a prezentei Convenții.

3. În cazul în care două sau mai mult de două părți au încheiat deja un acord sau un tratat asupra unei probleme reglementate de prezenta Convenție, sau dacă ele au stabilit o altă modalitate a relațiilor lor în privința acestei probleme, ele vor avea facultatea de a aplica respectivul acord, tratat sau aranjament în locul prezentei Convenții.

Articolul 20 - Amendamente

1. Amendamentele la prezenta Convenție pot fi propuse de fiecare parte și orice propunere va fi comunicată de secretarul general al Consiliului Europei statelor membre ale Consiliului Europei, statelor care nu sunt membre ce au participat la elaborarea acestei Convenții, Comunității europene, precum și oricărui stat care a aderat sau care a fost

invitat să adere la prezenta Convenție, conform dispozițiilor articolului 16.

2. Orice amendament propus de o parte este comunicat Comitetului european de cooperare juridică (CDCJ) care prezintă Comitetului Miniștrilor avizul său asupra amendamentului propus.

3. Comitetul Miniștrilor examinează amendamentul propus și avizul prezentat de Comitetul european de cooperare juridică (CDCJ) și, după consultarea părților la această Convenție care nu sunt membre ale Consiliului Europei, poate adopta amendamentul.

4. Textul oricărui amendament adoptat de Comitetul Miniștrilor, conform paragrafului 3 al prezentului articol, este transmis părților pentru acceptare.

5. Orice amendament adoptat conform paragrafului 3 al prezentului articol va intra în vigoare în a treizecea zi după ce toate părțile vor fi informat secretarul general că l-au acceptat.

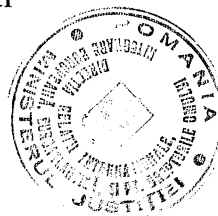
Articolul 21 - Reglementarea diferendelor

1. Comitetul european de cooperare juridică (CDCJ) al Consiliului Europei va fi informat asupra interpretării și aplicării prezentei convenții.

2. În caz de diferend între părți asupra interpretării sau aplicării prezentei Convenții, ele se vor strădui să ajungă la o reglementare a diferendului prin negociere sau prin orice alt mijloc pașnic la alegerea lor, inclusiv prin supunerea diferendului Comitetului european de cooperare juridică (CDCJ), unui tribunal arbitral care va lua decizii ce vor obliga părțile la diferend sau Curții Internaționale de Justiție, potrivit unui acord comun între părțile contractante.

Articolul 22 - Denunțare

1. Fiecare parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni după data primirii notificării de secretarul general.

Articolul 23 – Notificări

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului și tuturor celorlalți semnatori și părți la prezenta Convenție:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții, conform articolelor 15 și 16;
- d) orice alt act, notificare sau comunicare având legătură cu prezenta Convenție.

Drept pentru care, subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

Semnată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar original, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica o copie certificată pentru conformitate fiecăruia din statele membre ale Consiliului Europei, statelor care nu sunt membre ce au participat la elaborarea Convenției, Comunității europene, precum și oricărui stat invitat să adere la aceasta.

Pentru conformitate

